

W Imię Boga Miłosiernego, Litościwego.

Godni naśladowania Towarzysze Proroka(saw)

Streszczenie Kazania Piątkowego

**Wygłoszonego przez Jego Ekscelencję Mirza Masroor Ahmad(aba),
Przywódcę Światowej Muzułmańskiej Wspólnoty Ahmadijja w
meczece Bait-ul-Futuh w Londynie.**

9 marzec, 2018

Po wyrecytowaniu *Taszahhud*, *Ta'hluz* i Sura Al-Fatihah, Kalifatul Masih V (aba) powiedział:

Wspominając o ofiarach poniesionych przez Towarzyszy (Ra) Proroka (saw), o ich statusie i łaskach, które Wywyższony Allah im nadał, Obiecany Mesjasz (as) przy pewnej okazji, powiedział:

„Hadhrat Abu Bakr (ra) poświęcił cały swój dobytek na cele Wywyższonego Boga (...) Czym obdarzył go w zamian Wywyższony Allah? Uczynił On go królem całej Arabii (...). Jednakże, gdy porzucą wszystkie swoje egoistyczne pragnienia oraz cele i przyjdą do progu Wywyższonego Boga z pustymi rękami i z czystymi sercami, wtedy Allah zapewni im wsparcie. (...) Podsumowując, ci, którzy porzucają wszystko ze względu na Wywyższonego Boga zostają obdarzeni wszystkim.”

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Tacy ludzie nie umierają, dopóki nie otrzymają od Wszechmogącego Boga wielokrotnie większej nagrody w porównaniu z ofiarą, jaką dla Niego złożyli. Wywyższony Bóg nie ma długu u nikogo.”

Hadhrat Abbad bin Bashar(Ra) był Towarzyszem pochodzącym spośród Ansar (muzułmanie mieszkający w Medynie). W młodym wieku około trzydziestu pięciu lat zmarł śmiercią męczeńską. Szukając przyjemności Boga, zwykł we wczesnych godzinach porannych, recytować Koran. Ze względu na jeden ze swoich snów, Hadhrat Abbad był pewien, że osiągnie status męczennika. Hadhrat Abu Sa'eed Khudri relacjonuje: „Hadhrat Abbad powiedział mi kiedyś: „Widziałem we śnie, że niebo zostało rozdarte i że do niego wszedłem, po czym ponownie się zamknęło i powróciło do pierwotnej postaci.” Ze względu na ten sen zwykł mawiać, że jest pewien, że Wywyższony Allah da mu status męczennika. Ten sen spełnił się podczas bitwy o Yamama. Został umęczony, podczas gdy walczył z wielką odwagą. Hadhrat Abu Sa'eed mówi, że po bitwie, z powodu ran, jego twarz była nierozpoznawalna. Jego ciało było rozpoznane tylko dzięki pewnemu śladowi.

Haram bin Milhan (ra) był oddany nauczaniu młodych ludzi Koranu i służeniu Ashab-e-Suffa (zubożali towarzysze, którzy mieszkali w Suffa). Przewodniczył 70-osobowej delegacji, po to, aby przekazywać nauki Islamu Bani' Amir po tym, jak poprosili Proroka (saw), aby przysłał im ludzi, którzy głosiliby im przesłanie islamu. Kiedy Haram bin Milhan i jego towarzysz zbliżyli się do tych ludzi, przywódca Bani Amir wskazał osobę, która od tyłu zaatakowała włócznią Haram bin Milhan. Fontanna krwi trysnęła z jego szyi. Roztarł tę krew na swych rękach i powiedział: „Odniosłem sukces za pomocą Pana Ka'by.” Po tym, umęczony został drugi towarzysz, po czym zaatakowanych zostało pozostałych siedemdziesięciu członków i, z wyjątkiem jednego lub dwóch, zostali umęczeni. Kiedy ludzie ci byli brutalnie zabijani, modlili się: „O, Allah! Zaakceptuj nasze ofiary i poinformuj Proroka (saw) o naszej pozycji, ponieważ my nie możemy tego uczynić.”

Dlatego też Anioł Gabriel przekazał Prorokowi (saw) *Salam* (pozdrowienie pokoju) od jego Towarzyszy i poinformował go o ich sytuacji i o ich umęczeniu. Prorok (saw) był bardzo zasmucony męczeństwem jego towarzyszy. Przez trzydzieści dni modlił się przeciwko tym plemionom, mówiąc: „Oby

Wszechmogący Bóg osobiście złapał i ukarał tych, którzy są winni tej brutalności.”

Obiecany Mesjasz (as) stwierdza:

„Zauważcie stan szanownych Towarzyszy(Ra), niechaj Allah będzie z nich zadowolony. Jakie okrucieństwa zostały im wymierzone w Mekce? Część z nich została schwytała i torturowana oraz karana w różnorodny sposób. (...) Co jednak spowodowało, że pozostali mocno ugruntowanymi w prawdzie, nawet podczas trudności? To była właśnie ta radość i źródło szczęścia, które wypłynęły z ich piersi z powodu ich miłości do prawdy.

Obiecany Mesjasz (as) mówi:

„Najbardziej rozdzierające cierpienia są dla wierzącego łatwe do zniesienia. Prawda jest taka, że oznaką prawdziwie wierzącego jest to, że jest zawsze gotowy na śmierć. Pomyślcie o tym, jeśli nie byłoby rozkoszy w doświadczaniu takich prób, to, w jaki sposób prorocy (as) byliby w stanie znosić je przez tak długi czas?”

Przykłady życia Towarzyszy (ra), które zostały tutaj wymienione, pokazują, że Duchowa Moc Proroka (saw) napełniła ich takimi duchem, że nawet na granicy śmierci chętnie wyznawali oni: „Przysięgamy na Pana Kaaba, że odnieśliśmy sukces. Zyskaliśmy Boga.”

O Hadhrat Abdullah bin Amr(ra), który był towarzyszem z grupy Ansar, powiedziane zostało, że kiedy wyjeżdżał na bitwę o Uhud, powiedział: „Będę pierwszym, który zostanie umęczony”. Do swojego syna powiedział: „ Po mojej śmierci zaopiekuj się swoimi siostrami.” Dodał także: „Wziąłem pożyczkę od pewnego żyda. Proszę zapłacić mu, kiedy otrzymasz zarobek z moich ogrodów daktylowych.” Taki był poziom ich miłości do Allaha, ich prawości, czystości

oraz standard wywiązywania się ze swych obowiązków wobec innych. Nie obawiał się o swoje młode córki, ponieważ miał wiarę w Allaha i po tym jak Mu zaufała, doradził swojemu synowi, że teraz to on zostanie głową tego domu i będzie wypełniać te obowiązki, a także troszczyć się o swoje siostry. Był także zaniepokojony spłatą długu, jaki posiadał u żyda. Powiedział swojemu synowi, że nie oczekuję, że ten spłaci te pieniądze z własnej kieszeni. Dług ten miał być spłacony z zysków uzyskanych z ogrodów daktylowych. Nie obciążał swego syna obowiązkiem finansowym tylko informował go, aby ten spłacił te pieniądze, co jest integralnym przykazaniem islamu, aby spłacać swoje długi. Człowiek ten dodał, że jego dzieci odziedziczą jego własność tylko po spłaceniu tego długu.

Podobnie, jeśli chodzi o pasję składania ofiar i umęczenia Hadhrat Amra bin Jamuha, mówi się, że utykał z powodu kontuzji nogi. Był w dużym dyskomforcie. Z powodu jego niepełnosprawności jego synowie nie pozwolili mu wziąć udziału w bitwie pod Badr. Kiedy niewierni maszerowali, aby walczyć w bitwie o Uhud, powiedział do swoich synów: „Możecie robić, co chcecie, ale nie posłucham was i zdecydowanie wezmę udział w tej bitwie.” Dlatego też spotkał się ze Prorokiem (saw) i poprosił: „Moi synowie powstrzymują mnie od udziału w bitwie z powodu problemu z moją nogą. Jednakże ja chciałbym przyłączyć się do tego dżihadu. Dodał: „Na Boga, pragnę, aby Wszechmogący Bóg spełnił życzenie mojego serca i obdarzył mnie męczeństwem. Z powodu mojej zranionej nogi wejdę do nieba. Prorok (saw) powiedział: „Z powodu twojej niepełnosprawności Dżihad nie jest dla ciebie obowiązkowy. Jeśli jednak takie jest twoje życzenie to możesz przyłączyć się do walki.” Jego pragnienie spełniło się i zginął śmiercią męczeńską na polu bitwy w Uhud.

Ludzie ci byli zaawansowani w swej wierze i przekonaniu. Weźcie przykład dowolnego Towarzysza (ra). Wszyscy, ze szczerością i lojalnością, gotowi byli ofiarować swoje życie.

Hadhrat Abu Talha (ra) był towarzyszem (ra) z pośród Ansar i słynął z łucznictwa. Wykazał się dużą umiejętnością w tej dziedzinie podczas bitwy o Badr. Prorok (saw) powiedział, że kładli strzały przed Abu Talhą, ponieważ używał ich szybko, a także trafiał w zamierzone cele. Miał także okazję osłaniać Proroka (saw) podczas bitwy o Uhud. Hadhrat Talha (ra) trzymał rękę przed obliczem Proroka (saw). Kiedy ktoś jest pełen przekonania to początkowo pragnie najpierw wydać swoje bogactwo i kiedy to jego pragnienie rośnie, to taka osoba jest nawet gotowa ofiarować swoje życie. Przekonanie to wzrastało w nich nieustannie dzięki oczyszczającej mocy Proroka (saw).

Hadhrat Ubay bin Kaab(ra) również posiadał specjalną więź z Wszechmogącym Bogiem. W Bukhari napisano, że pewnego razu Prorok (saw) powiedział do niego: „Wszechmogący Bóg nakazał mi abym wyrecytował ci Koran”. Hadhrat Ubay bin Kaab był tym zdumiony i zapytał: „Czy Pan Wszechświata wspomniał o mnie po imieniu i poprosił, aby wyrecytować mi Koran?” Prorok (saw) odpowiedział: „Tak, wspomniał cię On po imieniu.” Jakiś czas później, ktoś zapytał Ubay bin Kaaba czy usłyszawszy to czuł się szczęśliwy, ten odpowiedział: „Jeśli Bóg Wszechmogący stwierdził, że człowiek powinien być zachwycony Jego błogosławieństwem i miłosierdziem, to dlaczego nie miałbym być zachwycony.”

Hadhrat Ubay bin Kaab(ra) był bardzo dobrze zorientowany w Koranie. Pewnego razu Prorok (saw) zapytał go, który werset Koranu powinien zostać uznany za największy werset? Hadhrat Ubay bin Kaab odpowiedział: „Ajatul Kursi to ten werset, który można uznać za jeden z największych.” Prorok (sa) był zadowolony usłyszawszy to i powiedział: „O Ubay! Niechaj Allah błogosławi poziom twojej wiedzy. Za zgodą Hadhrata Umara (ra), Hadhrat Ubay bin Kaab nauczał ludzi zarówno znajomości Koranu, jak i egzegezy [przyp. tłumacz. badanie i krytyczna interpretacja tekstów].

To były przykłady Towarzyszy Proroka (saw), którzy pod wpływem swego postępu osiągnęli najwyższą rangę.

Jeśli chodzi o Towarzyszy Proroka (saw), pewnego razu Obiecany Mesjasz (as) powiedział:

„Jeśli ktoś zastanowi się nad życiem Towarzyszy Proroka (saw), odkryje, że byli zwykłymi ludźmi. Tak jak naczynie staje się czyste po jego wypolerowaniu, tak też ich serca były takie same, ponieważ wypełniało je Boże światło oraz były wolne od brudu cielesnych namiętności. W gruncie rzeczy były prawdziwym ucieleśnieniem oświadczenia: **„Zaiste, temu dobrze się wie, kto ją oczyszcza.”** (91:10)

Niechaj Wszechmogący Allah dopomoże nam prawdziwie zrozumieć status Towarzyszy(ra) i działać według ich przykładów. Niechaj Allah umożliwi nam wzbogacenie naszej lojalności i szczerości.